

79de Møde.

Lørdag den 10. Februar, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Lov Nr. 71 af 3. April 1900 om danske Fiskeres Ulykkesforsikring til ogsaa at omfatte anden Søfartsvirksomhed m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1604, Udvalgets Betænkning findes i Till. B. Sp. 631).

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med de dertil hørende Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg er her i det heldige Tilfælde at kunne begynde med at udtale, at der i Udvalget er fuldstændig Enighed med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Der er derfor kun stillet to Ændringsforslag, der ikke ere af indgribende Betydning. Jeg skal ganske kort omtale dem, idet jeg finder det overflødig at omtale denne Sag med større Vidtløftighed, da den er saa simpel og lige til.

Den Gang Sagen var til 1ste Behandling, blev der fra min Side gjort gældende, at der vistnok i § 1 var en lille Mangel, idet der for enkelte Lodsers Vedkommende kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt de vare inde enten under den bestaaende Ulykkesforsikring for Søfolk, eller om de havde Ret til Statspension i et saadant Omfang, at dette kunde siges at være tilstrækkeligt. De Bemærkninger, jeg den Gang gjorde i den Retning, blev tiltraadte af den højtærede Indenrigsminister, og som det vil ses af Betænkningen, er der stillet et Forslag af Indenrigsministeren, som tager Sigte paa at bøde paa dette Forhold.

Et andet lille Ændringsforslag til § 4 skal jeg kun i Forbigaaende nævne. Der staar i Slutningen af § 4, at den særlige

Afdeling af Arbejderforsikrings-Raadet af Indenrigsministeren vil kunne suppleres med 4 Mænd, men Udvalget har ment, at det vil være unødvendigt at supplere Afdelingen med 4 Mænd paa Grund af Lovens ret begrænsede Omraade. Vi have ment, at 2 maatte være tilstrækkeligt og have stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at ændre 4 til 2.

Det andet Ændringsforslag, som jeg allerede har antydnet, er det, der vedrører Lodserne. Det gaar ud paa, at i de Tilfælde, hvor de ikke ere inde under en betryggende Pensionering, eller hvor der er Tvivl om, at de ere inde under den bestaaende Ulykkesforsikring, skulle de kunne komme med ind under denne Ulykkesforsikring og nyde dennes Goder fuldt ud. Det er stillet af Indenrigsministeren og lyder paa, at Loven paa Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet ved kongelig Anordning helt eller delvis kan bringes til Anvendelse paa Personer, der beskæftiges ved Lodsgerning. Naar Ændringsforslaget er affattet i denne Form, ligger det i, at de her omhandlede Forhold ere saa mangfoldige og indviklede, at det vil være meget vanskeligt at lovgive angaaende dem, saaledes at man kan fastslaa noget særlig bestemt. Den eneste Ordning, der med nogen Nytte for de vedkommende vil kunne træffes, er den, at man skaber en Adgang til ved kongelig Anordning at lade Loven blive anvendelig ogsaa for dem. Jeg maa dog her sige, at naar Ministeren har stillet det nævnte Ændringsforslag, har han ikke stillet det i den Form, hvori det findes her i Betænkningen. Den Passus i Ændringsforslaget, at det skal være paa Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet, at den kongelige Anordning helt eller delvis kan bringes til Anvendelse, skyldes ikke Indenrigsministeren, men adskillige Medlemmer af Udvalget, som have ment, at en saadan Affattelse vilde være mere tilfredsstillende. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende er ganske sikker paa, at denne Tilføjelse vilde være unødvendig, idet jeg er sikker paa, at Ministerens oprindelige Forslag var lige saa tilstrækkeligt, men imidlertid har der ikke inden for Udvalget rejst sig nogen Modstand mod at optage denne Tilføjelse, og jeg haaber — hvad jeg ogsaa allerede er forvisset om —, at den højtærede Indenrigsminister vil kunne tiltræde den.

Endnu skal jeg kun nævne, at der under Sagens første Behandling blev ytret nogen Tvivl om, hvordan Ordet „hjemme-